

Pauli bref till Filipperna.

1 Kapitlet.

Aposteln tackar Gud för Filippernas kärleksfulla umgängelse i evangelium och beder om deras tillväxt.

Paulus och Timoteus, Jesu Kristi tjänare, till alla de heliga i Kristus Jesus, som äro i Filippi, jämte församlingens föreståndare och tjänare.

1 Kor. 1: 2.

2 Nåd *vare* eder och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1: 7; Kol. 1: 2; 1 Pet. 1: 2.

3 Jag tackar min Gud vid all min hägkomst af eder,

Rom. 1: 10; 1 Kor. 1: 4; Ef. 1: 16; Kol. 1: 3; 1 Tess. 1: 2; 2 Tess. 1: 3.

4 alltid i hvarje min bön bedjande för eder alla med glädje,

Rom. 1: 8.

5 för edert deltagande i evangelium från den första dagen intill nu,

6 just därför förvissad, att han, som har begynt hos eder ett godt verk, skall fullborda det intill Jesu Kristi dag;

Ag. 16: 13—15; Jh. 6: 29.

7 såsom det är rätt, att jag tänker detta om eder alla, därför att jag så väl i mina bojer som vid evangelii försvar och stadfästelse har eder i mitt

hjärta såsom alla delaktiga med mig i nåden.

Ef. 3: 1; Kol. 4: 3, 18; 2 Tim. 1: 8; Ebr. 13: 3.

8 Ty Gud är mitt vittne, huru jag längtar efter eder alla med Kristi Jesu kärlek*.

Rom. 1: 9.

9 Och därom beder jag, att eder kärlek må allt mer och mer öfverflöda i kunskap och i all urskillning,

10 så att I mån kunna pröfva, hvad som är bäst, på det att I mån vara rena och oanstötliga intill Kristi dag,

Rom. 2: 18; 12: 1, 2.

11 uppfyllda med rättfärdighetens frukt, *som kommer* genom Jesus Kristus, till Guds ära och pris.

Jh. 15: 4, 5, 8; Ef. 2: 10; 1 Pet. 2: 12; Mt. 5: 16; Ef. 1: 12.

12 Men jag vill, att I skolen veta, bröder, att det, som har vederfarits mig, snarare har ländt till evangelii framgång,

13 så att bland hela lifvakteten och för alla de andra har blifvit uppenbart, att mina bojer äro i Kristus,

14 och att de flesta af bröderna, förtröstande på Herren, äro genom mina bojer ännu dristigare att oförskräckt tala ordet.

Ef. 3: 13; 1 Tess. 3: 3.

15 Somliga predika väl ock

* Eller: 1 Kristi Jesu hjärta.

af afund och kif Kristus, men ock somliga i god mening.

16 De som göra det af kärlek, de predika Kristus, vetande, att jag är satt till evangelii försvar;

17 men de som göra det af trätlystnad, de förkunna Kristus icke rent, menande, att de så bringa vedermöda öfver mina bojor.

18 Hvad mer? Kristus förkunnas dock i hvarje fall, det må vara af förevändning eller i uppriktighet, och däröfver gläder jag mig, ja, jag skall ock framgent glädja mig.

19 Ty jag vet, att detta skall lända mig till frälsning genom eder hön och genom Jesu Kristi Andes bistånd,

2 Kor. 1: 11.

20 enligt min trängtan och mitt hopp, att jag i ingenting skall komma på skam, utan att Kristus skall med all frimodighet, såsom alltid, så ock nu förhärligas i min kropp, vare sig genom lif eller genom död.

21 Ty för mig är lifvet Kristus, och döden en vinning.

22 Men om just lifvet i köttet är mig till frukt i mitt arbete, så vet jag ock icke, hvilket jag skall välja;

2 Kor. 10: 3.

23 jag slites nämligen mellan båda, i det jag väl har åstundan att skiljas härifrån och vara med Kristus, ty detta är vida mycket bättre;

2 Kor. 5: 8.

24 men att förblifva i köttet är nödvändigare för eder skull.

25 Och förvissad härom vet jag, att jag skall blifva kvar och förblifva hos eder alla till eder förkofran och glädje i tron;

Fil. 2: 24.

26 på det att eder berömmelse må öfverflöda i Kristus Jesus genom mig förmedelst min återkomst till eder.

2 Kor. 1: 14; 5: 12.

27 Allenast skicken eder värdigt Kristi evangelium, på det att jag, antingen jag kommer och får se eder, eller jag är frånvarande, må få höra om eder, att I stån fast i en och samma ande, med en och samma själ kämpande med mig för evangelii tro

1 Mos. 17: 1; 1 Kor. 7: 20; Ef. 4: 1; Kol. 1: 10; 1 Tess. 2: 12; 4: 1.

28 och uti intet förskräckta för motståndarna, hvilket för dem är ett tecken till förtäppelse, men för eder till frälsning, och det från Gud.

Rom. 8: 17; 2 Tess. 1: 5, 6, 11.

29 Ty eder är det för Kristi skull förunnadt, icke blott att tro på honom, utan ock att lida för hans skull, Ag. 5: 41; Rom. 5: 3.

30 hafvande samma kamp, som I sägen hos mig och nu hören om mig.

2 Kapitlet.

Filipperna förmanas att vara kärleksfulla och ödmjuka efter Jesu föredöme, samt med fruktan och bäfvan fullfölja sin frälsning.

Finnes nu någon hugsvalelse i Kristus, finnes någon kär-

lekens uppmuntran, finnes någon Andens gemenskap, finnes någon hjärtlighet och barmhärtighet,

2 så fullkommen min glädje, så att I ären ens till sinnes, hafvande samma kärlek, endrättiga, liksinnade,

Rom. 12: 16; 15: 5; 1 Kor. 1: 10;

Fil. 3: 16; 1 Pet. 3: 8.

3 görande intet af trätlystnad eller fåfanga, utan i ödmjukhet aktande den ene den andre högre än sig själf;

Rom. 12: 10; 1 Pet. 5: 5.

4 icke seende hvar och en på sitt eget bästa, utan hvar och en äfven på andras.

1 Kor. 10: 24.

5 Ty samma sinne vare hos eder, som ock var hos Kristus Jesus;

Mt. 11: 29;
1 Pet. 2: 21; 1 Jh. 2: 6.

6 hvilken, då han var i Guds skepnad, icke räknade såsom rof att vara jämlik Gud,

Jh. 1: 1, 2; 17: 5; 2 Kor. 4: 4;

Kol. 1: 15; Ebr. 1: 3.

7 utan utblottade sig själf, tagande på sig en tjänares skepnad, kommande i människogestalt; och i åthäfvor befunnen som en människa,

Ps. 22: 7; Es. 53: 3; Dan. 9: 26; Es. 42: 1; 49: 3, 6; 52: 13; Hes. 34: 23;

Sak. 3: 8; Mt. 20: 28; Rom. 1: 4;

15: 3, 8; Gal. 4: 4.

8 ödmjukade han sig, varande lydig intill döden, ja, intill korssets död.

Ebr. 2: 9, 14, 17;
Jh. 10: 18; Ebr. 12: 2; Mt. 26: 39, 42.

9 Därför upphöjde ock Gud honom öfver *allting* och skänkte

honom det namn, som är öfver hvarje namn,

Ps. 110: 1, 7;
Es. 53: 12; Jh. 10: 17; 17: 1, 2, 5;

Ag. 2: 33; Ef. 1: 20, 21;

Ebr. 1: 4; 2: 9.

10 på det att i Jesu namn hvarje knä må böja sig, deras som äro i himlarna och på jorden och under jorden,

Es. 45: 23.

11 och hvarje tunga bekänna, att Jesus Kristus är Herre, Gud Fader till ära.

Ag. 2: 36; Rom. 14: 9; Upp. 5: 13.

12 Därför, mina älskade, liksom I alltid voren lydiga, så fullföljen, icke endast såsom i min närvaro, utan nu mycket mer i min frånvaro, med fruktan och bäfvan eder egen frälsning.

13 Ty Gud är den, som verkar i eder både viljandet och verkandet för sitt välbehags skull.

2 Kor. 3: 5; Ebr. 13: 21.

14 Gören allt utan knot och tvekan,

Pred. 9: 10.

15 på det att I mån blifva ostraffliga och rena, Guds oförvitliga barn midt ibland ett vrängt och förvänt släkte, bland hvilka I lysen såsom ljus i världen,

1 Pet. 2: 12;

Ords. 4: 18; Mt. 5: 14—16.

16 fasthållande lifvets ord, mig till berömmelse på Kristi dag, att jag icke har fåfängt lupit eller fåfängt arbetat.

1 Tess. 2: 19, 20; 3: 5.

17 Men om jag ock offras vid eder tros offer och gudstjänst, så gläder jag mig och gläder mig med eder alla;

1 Tess. 2: 8; 2 Tim. 4: 6; 2 Kor. 7: 4.

18 men öfver detsamma gläd-

jens ock I, och glädjens med mig.

19 Men jag hoppas i Herren Jesus att snart kunna sända Timoteus till eder, på det att äfven jag må blifva vid godt mod, då jag får veta edert tillstånd.

Ag. 16: 1.

20 Ty jag har ingen lik-sinnad, som skulle uppriktigt bära omsorg om eder;

21 ty alla söka de sitt eget, icke det, som tillhör Jesus Kristus.

1 Kor. 10: 24;
13: 5; 2 Tim. 4: 10, 16.

22 Men hans bepröfvade trohet kännen I, att han med mig, såsom ett barn med sin fader, har tjänat i evangelium.

23 Honom hoppas jag alltså strax kunna sända, så snart jag får se, huru det går med mig.

24 Och jag är förvissad i Herren, att jag äfven själf skall snart komma.

25 Men jag aktar nödigt att sända till eder Epafroditus, min broder och medarbetare och medkämpe, men edert sändebud och tjänare vid mitt behof;

26 emedan han längtar efter eder alla och ängslas, därför att I hafven hört, att han var sjuk.

27 Ty han var verkligen sjuk, nära döden; men Gud förbarmade sig öfver honom, dock icke endast öfver honom, utan ock öfver mig, att jag icke skulle få bedröfvelse på bedröfvelse.

28 Därför sänder jag honom nu desto skyndsammare, på det att, när I fån se honom, I åter mån glädjas, och jag må hafva mindre sorg.

29 Så mottagen honom nu i Herren med all glädje och hållen sådana i ära.

1 Kor. 9: 14; 16: 18; Gal. 6: 6;
1 Tess. 5: 12; 1 Tim. 5: 17;
Ebr. 13: 7, 17.

30 Ty för Kristi verks skull var han nära döden, vågande sitt lif, på det att han skulle ersätta saknaden af eder i tjänstbevisningen mot mig.

3 Kapitlet.

Aposteln varnar för falska apostlar, säger, att han nu aktar det såsom en förlust, hvilket han förr aktade såsom en vinst.

För öfrigt, mina bröder, glädjens i* Herren. Att skriva ett och detsamma till eder är för mig icke besvärligt, men för eder tryggast.

2 Kor. 13: 11; Fil. 4: 4; 1 Tess. 5: 16; 1 Pet. 4: 13; Jak. 1: 2.

2 Hafven akt på hundarna, hafven akt på de onda arbetarna, hafven akt på afskärelsen.

Es. 56: 10; 2 Kor. 11: 13.

3 Ty vi äro omskärelsen, vi som tjäna Gud genom Anden och berömma oss af Kristus Jesus och icke förtrösta på köttet;

5 Mos. 10: 16;
Rom. 2: 29; 4: 11, 12; Jh. 4: 23, 24.

4 churu jag skulle hafva en förtröstan jämväl på köttet. Om någon annan tyecker sig kunna förtrösta på

* Eller: öfver.

köttet, så kunde jag det mycket mer,
 Ag. 23: 6; 26: 4, 5;
 Rom. 11: 1; 2 Kor. 11: 21, 22.

5 jag som blef omskuren på åttonde dagen, som är af Israels folk, af Benjamins stam, en Ebre af Ebreer, med afseende på lagen en farise,
 1 Mos. 17: 12, 19.

6 med afseende på nitet en förföljare af församlingen, med afseende på den rättfärdighet, som är i lagen, befunnen ostrafflig.
 Ag. 8: 3; 9: 1; 22: 4;
 Gal. 1: 13, 14.

7 Men hvad som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom förlust,

8 ja, jag räknar ock allt såsom förlust mot den öfver-svinneliga kunskapen om min Herre Kristus Jesus, för hvil-kens skull jag har lidit förlust på alltsamman, och jag räknar det såsom afskråde, på det att jag må vinna Kristus

9 och blifva funnen i honom, icke hafvande till min rättfärdighet den, som kommer af lagen*, utan den, som kommer genom tron på Kristus, rättfärdigheten af Gud på grund af tron;
 Rom. 1: 17;
 3: 21, 22; 9: 30; 10: 3, 5.

10 till att känna honom och hans uppståndelses kraft och gemenskapen med hans lidanden, blifvande likgestaltad med hans död,
 Rom. 6: 3—5; 8: 17;
 2 Kor. 4: 10, 11; 2 Tim. 2: 11, 12;
 1 Pet. 4: 13.

11 om jag tilläfventyrs kunde komma till uppståndelsen från de döda.
 Lk. 14: 14.

12 Icke att jag redan har vunnit det, eller redan är fullkomnad, men jag jagar *där-efter*, om jag ock må fatta det, emedan jag ock har blifvit fattad af Kristus. II. Vis. 1: 4;
 Jh. 6: 44; 1 Tim. 6: 12.

13 Bröder, jag anser mig icke själf ännu hafva fattat det, men ett *säger jag*: Förgätande det, som är bakom mig, och sträckande mig efter det, som är framför,
 Ps. 45: 11; Lk. 9: 62; 1 Kor. 9: 26.

14 jagar jag mot målet efter segerlönen af Guds himmelska kallelse i Kristus Jesus.
 1 Kor. 9: 24; 2 Tim. 4: 7; Ebr. 3: 1.

15 Så många som nu äro fullkomliga, låtom oss vara så sinnade; och om I uti något ären annorlunda sinnade, skall Gud uppenbara äfven detta för eder.

16 Dock, så långt vi hafva hunnit, låtom oss vandra efter samma regel [och vara af samma sinne]. Gal. 6: 16; Rom. 12: 16;
 15: 5, 7; 1 Kor. 1: 10; Fil. 2: 2;
 1 Pet. 3: 8.

17 Blifven ock, I bröder, mina efterföljare, och gifven akt på dem, hvilka så vandra, såsom I hafven oss till föresyn.
 1 Kor. 4: 16; 11: 1; 1 Tess. 1: 6;
 2 Tess. 3: 9; 1 Pet. 5: 1.

18 Ty många vandra, om hvilka jag ofta sade eder, men nu säger jag det ock grå-

* Eller: icke hafvande min rättfärdighet, som

tande, att de äro fiender till Kristi kors;

Rom. 16: 17; Gal. 6: 12.

19 hvilkas ände är förtäpelse, hvilkas gud är buken, och hvilkas ära består i deras skam, de där trakta efter det jordiska.

Os. 4: 7; 2 Kor. 11: 12, 15; Rom. 8: 5; 16: 18.

20 Ty vårt samfund är i himlarna, hvarifrån vi ock vänta Frälsaren, Herren Jesus Kristus,

Ebr. 13: 14; 1 Kor. 1: 7; Ef. 2: 6; Kol. 3: 3; 1 Tess. 1: 10.

21 som skall förvandla vår förnedrings kropp, så att den blir lik hans härlighets kropp, enligt verkan af den makt, hvarmed han ock kan underlägga sig allt. 1 Kor. 15: 26, 27, 43, 48, 51; Kol. 3: 4; 1 Jh. 3: 2.

4 Kapitlet.

De troende förmanas att stå fasta i Herren, glädja sig i honom, vara utan bekymmer; deras gifmildhet berömmes.

Därför, mina älskade och efterlängtrade bröder, min glädje och min krona, stån så fast i Herren, *mina* älskade.

Fil. 2: 16; 1 Tess. 2: 19, 20;

1 Kor. 15: 58.

2 Evodia förmanar jag, och Syntyke förmanar jag att vara ens till sinnes i Herren.

3 Ja, jag beder ock dig, du sannskyldige Sysyus*, bistå dem, såsom de där hafva med mig kämpat i evangelium jämte så väl Klemens som mina öfriga medarbetare, hvilkas namn äro i lifvets bok. Fil. 1: 27;

Upp. 3: 5; 17: 8; 20: 12, 15; 21: 27.

4 Glädjens i** Herren alltid; ännu en gång vill jag säga: Glädjens. Fil. 3: 1; 1 Tess. 5: 16.

5 Eder foglighet vare kunnig för alla människor; Herren är nära.

6 Varen icke bekymrade för något, utan låten i allting edra önsknningar genom bön och åkallan med tacksägelse blifva kunniga inför Gud,

Ps. 55: 23; Mt. 6: 25; 1 Pet. 5: 7.

7 så skall Guds frid, som öfvergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus.

Jh. 14: 27; Ef. 2: 14.

8 För öfrigt, bröder, allt som är sant, allt som är hedrande, allt som är rätt, allt som är rent, allt som är älskligt, allt som är berömligt, om det är någon dygd, om det är något lofvärdt, tänken därpå.

Ps. 119: 66; Rom. 12: 17; 13: 13.

9 Hvad I äfven lärden och mottogen, samt hörden och sägen hos mig, det gören, så skall fridens Gud vara med eder.

2 Kor. 13: 11.

10 Men jag glädes högligen i Herren, att I nu en gång hafven åter kommit i det välstånd, att I kunnen tänka på mitt bästa, hvarpå I ock *förut* tänkten, men I haden icke då tillfülle.

11 Icke att jag säger detta till följd af brist; ty jag har lärt mig att vara nöjd i det tillstånd, hvari jag är.

1 Tim. 6: 6, 8.

* *Sisyus* betyder *medarbetare, medhjälpare*. ** Eller: öfver.

12 Jag förstår att vara ringa, jag förstår ock att hafva öfverflöd; i allt och i alla förhållanden är jag invigd, både att vara mätt och att vara hungrig, både att hafva öfverflöd och att lida brist;

1 Kor. 4: 11; 2 Kor. 11: 27.

13 allting förmår jag i honom*, som gör mig stark.

14 Dock gjorden I väl, när I deltog i mitt betryck.

15 Men I veten äfven själfva, I Filipper, att i evangeliets begynnelse, då jag for bort från Macedonien, trädde ingen församling i gemenskap med mig i anseende till gifvande och tagande utom allenast I; 2 Kor. 11: 8. 9.

16 enär I ock i Tessalonika både en och två gånger skickaden till min nödtorft.

17 Icke att jag åstundar gifvan, utan jag åstundar den för eder räkning rikliga frukten.

Tit. 3: 14.

18 Men jag har nu utbe-
kommit allt och har öfverflöd; jag har fullt upp, sedan jag mottog af Epafroditus, hvad som kom från eder, en väl-luktande doft, ett tacknämligt offer, välbehagligt för Gud.

2 Kor. 9: 12; Ebr. 13: 16.

19 Men min Gud skall uppfylla hvarje edert behof efter sin rikedom i härlighet i Kristus Jesus.

2 Kor. 9: 8.

20 Men vår Gud och Fader vare äran i evigheternas evighet. Amen.

21 Helsen hvarje helig i Kristus Jesus; de bröder, som äro med mig, helsa eder.

22 Alla de heliga, men i synnerhet de, som äro af kejsarens hus, helsa eder.

23 Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med eder alla**. Amen.